

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

errantes circumagit, ut consilii inopes portum invenire nequeamus, Psal. 107. vers. 24.

Circa nos sæviunt Tyranni & persecutores, qui instar immanium balenarum naviculam subvertere, & hiante rictu deglutire satagunt, quia putant, se hoc ipso gratum præstare cultum DEO, Joh. 16. v. 2.

Infra nos habemus Diabolum, magnum illum Leviathan, qui in mari hujus mundi dominatur, & quasi Navarchus est, unde etiam Princeps, Joh. 14. v. 30. & Deus hujus mundi vocatur, 2. Cor. 4. v. 4. Quando igitur tollit te, timent fortes, non moveretur ad lanceam, arma, & lorica, Job. 41. v. 16. seqq.

Ita undiquaque cincti, in magno discrimine versamur, ut non immerito Apostolorum querelam ingeminemus: Domine, serva nos, perimus! sive cum Davide: Salvum me fac Deus, quoniam intraverunt aquæ, usque ad animam meam. Infixus sum in limo profundi, & non est statio. Veni in altitudinem aquarum, & alveus inundatione circumvenit me, Psal. 69. vers. 1. 2.

Verum quando suavissimas illas promissiones recordamur, quos Deus fidelibus suis dedit, certi esse possumus, quamvis fidei & vitæ nostræ navicula labascet, neutiquam tamen eam submersum iri, quia Dominus ei dabit in mari viam, & inter fluctus semitam firmissimam, Sap. 14. v. 4. Fidelis enim est, nec sinit quæquam tentari, supra id quod potest, sed facit cum tentatione evasione, 1. Cor. 10. v. 13. dum in portum veniamus, & feliciter appellamus, in cælesti patria, ubi λαλια

non amplius erit, sed λαλιον αἰώνιον, Psal. 16. v. ult.

Secundo.

Sequitur *Medela*, quæ fluit
I. *Ex Christi presentia*. Sicut enim cum discipulis in navi fuit, ita nec hodie nos Orphanos relinquet, Joh. 14. v. 18. Quam amice compellat nos? Noli timere, quia redemi te, & vocavi te nomine tuo. Meus es tu. Cum transferis per aquas tecum ero, & flumina non operient te, Esa. 43. v. 12. Psal. 91. v. 15.

Propterea enim ipse conscendit navem, & fluctus iræ divinæ sustinuit, ut tentaretur in omnibus, sicut & nos, & compati possit infirmitatibus nostris, Hebr. 4. v. 15. ideoque animam non despondeamus, quando Tyranni desæviunt, instar venti hujus, ut evertant atque submergant naviculam Christi. Christus submergi & perire nequit. Quomodo nos fluctus ejus sepelirent, qui ab utero ejus portamur? Esa. 46. v. 3. Certe qui nos impugnat & persequitur, ipsum persequitur, Zach. 2. v. 8. & grave erit ei adversus stimulum calcitrare, Act. 9. v. 5.

Quod si igitur hunc Navarchum nobiscum habemus, plane in portu navigamus: Ringat Satanas, aquam & ignem evomat, frustra desæviet, hic enim Immanuel est, Esa. 8. v. 10.

II. *Ex Christi Clementia*. Non enim Christus discipulos suos ob fidem infirmam abjicit, sed objurgat eos, & hoc ipso in gratiam recipit.

Hoc exemplo confirmemus nos, quando tempore tentationis nos quoque imbecil-

becillitatem nostram sentimus, & Draco infernalis tela sua ignita in nos torquet, ut scire sine fide videamur esse. Hoc idem Apostolis accidit, Christum invisibili & corporali specie fecum habentibus & verba vitæ ex ore ejus dulcissimo quotidie audientibus, quare compellavit eos dicens: Quid timidi estis *ὄλιγοίπιστοι*? Verum sicut hoc ipso non abjecit ipsos, sed potius confirmavit, & roboravit, ita nec hodie calumiam quassatum confringet, nec linum fumigans exstinguet, Esa. 42. v. 3. Virtus enim ejus in infirmitate perficitur, 2. Cor. 12. vers. 9.

Hæc nostra fiducia esto, nec omnino desperemus, si fides nostra quandoque infirmior sit: sed cum D. Crucigero dicamus: Invoco te Domine, fide licet infirma, attamen fide. Interim cum Discipulis Christi oremus: Domine adauge nobis fidem, Luc. 17. v. 5. Et cum patre Lunatici: Credo Domine, adjuva incredulitatem meam, Marc. 9. v. 24. Sic Deus omnis gratiæ, qui vocavit nos in æternam suam gloriam, in Christo Jesu, modicum passos, ipse nos instaurabit, confortabit, roborabit, fundabit, 1. Petr. 5. v. 10. Donec occurramus omnes in unitatem fidei, & agnitionis Filii Dei in virum perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi, Eph. 4. v. 13. ubi non amplius ambulabimus per fidem, sed per speciem, 2. Cor. 5. vers. 7. & quod hic credidimus, plene possidebimus in requie securitatis, in sempiternum, Esa. 32. v. 18.

III. Ex Christi potentia, quam hoc ipso probat, quod verbo tempestatem sedat. Incepavit enim ventos & mare, & secuta est tranquillitas magna.

Eadem virtute adhuc hodie pollet Servator. Ventus, qui naviculam Christi ita impugnavit, à Marco vocatur *καλαψ*, quod turbinem notat, c. 4. v. 37. & eodem nomine insignit Petrus Pseudo-Prophe-tas, qui spiritu vertiginis in acie stant, & naviculam Christi submergere satagunt: ad hoc non parum conferunt Tyranni, imprimis vero Anti-Christi in Oriente & Occidente, qui hæcenus vehementer naviculam Christi impugnarunt: Siquidem Bajazetes I. Turcius ille Imperator nomen *καλαψ* gessit, quod & opere ipso probavit, dum sicut fulmineis aper dentibus adversus Ecclesiam desævuit. Attamen Diabolus naviculam Christi superare non potuit, sed inter decumanos fluctus facta tecta servata est, & servabitur, usque ad diem extremum, ut pleni fiducia cum Paulo dicere possimus: In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur, &c. 2. Cor. 4. v. 8.

Xerxes Rex Persarum, potentia sua superbiens, Græcos magno cum exercitu invasit: sed infelici cum successu, nam ex decies centenis millibus vix pauci elapsi sunt, quin & ipse scapha piscatoria vitæ suæ consuluit.

Sic adhuc hodie hostes Ecclesiæ potentiam suam ostentant, sed nolunt animadvertere, quod Domino Spiritus in naribus est, Esa. 2. v. 22. Furor hominum est laus ejus, reliquiis furoris accinget se, Psal. 76. v. 11. Quis igitur pertimesceret? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Rom. 8. v. 31. Hi in curribus: & hi in equis: nos autem nominis Domini Dei nostri recordabimur, & vexilla erigemus, Psal. 20. vers. 6. 8.

De Tertio,

Restat *Cautela*, quæ tribus absolvitur Regulis, quarum

I. *Navem intra*. Hic Discipulos Christi navem cum Domino conscendisse, & cum eo navigasse, audimus. Ita, si Christi discipuli esse velimus, in navicula ejus degamus necesse est. Extra Ecclesiam non est salus.

Tempore diluvii omnia in aquis perierunt, excepto Noë, & qui cum eo in arca fuerunt, Gen. 7. v. 7.

Idem eveniet die novissimo, quando Dominus fluctus iræ suæ mittet super mundum: ibi nemo servabitur, nisi qui in Ecclesiæ navicula, & verum Christi membrum per fidem factus fuerit. Nam in monte Sion & in Jerusaleme, hoc est, in Ecclesia erit salvatio, Joël. 2. v. 32.

Ideo opus est, ut Deo gratias agamus, quod & nos in naviculam suam adsciverit & in communionem Sanctorum vocaverit. Nunc non amplius hospites & advenæ, sed cives Sanctorum, & domestici Dei sumus, Eph. 2. v. 19. genus electum, regale Sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis, 1. Petr. 2. v. 9.

Aliæ naves magnitudine, pulchritudine & potentia excellant, sicut de nave Cleopatæ, qua in Siciliam navigavit, memoratur, quod vela purpurea, remos argenteos, & sericos funes habuerit, quem luxum & Tyri habitatores olim in navibus suis ostendisse, constat ex Ezech. 27. v. 5.

Nos felices existimamus nos, quod in hortiola Ecclesiæ navigamus, nec offendi-

mur, quod coram mundo spreto & abjecti in ea fere inveniuntur, qui non ignoramus, quod David ait: Consumti sunt fideles, à filiis hominum, Psal. 12. vers. 2. Et iterum: Afflictus & inops laudabunt nomen tuum, Psal. 74. v. 21. Confer Matth. 7. vers. 13. Laudemus igitur Deum, qui nos in naviculam Ecclesiæ adsumsit, quo ipso Judæis, Turcis & gentilibus palmam præripimus, cum Davide dicentes: Benedic anima mea Domino, & omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto ejus, Psal. 103. vers. 1. seqq.

II. *Christum excita*. De discipulis Christi Evangelista refert, quod excitavit Dominum è somno, qui & statim surrexit, & divinam suam virtutem & omnipotentiam ostendit.

Nos melius medium non habemus, quo Dominum suscitemus, quam orationem, hoc ipso clamorem edere, Dominumque ad misericordiam movere possumus, ut auxilio suo subveniat nobis. Multum enim valet deprecatio justis assidua, Jac. 5. v. 16. Psal. 145. v. 19.

Fiat hæc

1. *Cordialiter*. Deus enim cor intuetur, 1. Sam. 16. v. 17. si cor absit, Deo abominatio est, Matth. 15. v. 8.

Sicut igitur in V. T. omne primogenitum tam hominum quam pecorum Deo sanctificandum fuit, Exod. 13. v. 2. Sic & in N. T. cor requirit. Da mihi fili, cor tuum Prov. 23. v. 26. hoc vera primogenitura est, primum vivens & ultimum moriens, ut Aristoteles ait. Hoc semper adesse oportet, si oratio, & cultus noster ab eo suscipi debeat. Ne sis inobediens timori Domini, &

ne